

Պարույր Սևակ

Հանելուկ երկրորդ

-Այդ ո՞ր կենդանին է, որ չգիտի լողալ,
Իսկ թե փորձեց՝
Սուզվում-խեղդրվում է:
Շա՛տ-շատերը իրենց չարչարեցին
Իզո՛ւր,
Մտածեցի՛ն երկար, միտք արեցին
Իզո՛ւր,
Մեծը փոքրին նայեց,
Սա՛ տարեցին
Իզո՛ւր,
Մինչև որ պատահած կենդանաբանն ասաց.
-Այդ կենդանին ուղտն է:
Իսկ ես գոռացի.
-Ո՛չ,
Այդ կենդանին... ե՛ս եմ,
Որ չգիտեմ կյանքի սահանքներում լողալ,
Հետն էլ նաև... սողալ...

02.III.1967թ.

Արզնի